

nale Medlem ikke skal have Stemmeret, idet jeg mener, at han er Organ for Betalingsmyndigheden og som saadan bør være medbestemmende. — Naar jeg har ønsket indsat i 1ste Stykke, 2den Linie, af § 4 efter „Folkekirken“ Ordene: „og Sogmenigheden“, er det for at udelukke Sognebaandsløserne. Det forekommer mig, at det allerede er galt nok, at Sognebaandsløserne kan sidde i Menighedsraadet for at varetage den Menigheds Interesser, for hvilken de selv har ønsket at frigøre sig; men at de tillige skal kunne have Sæde i Kirkens Bestyrelse og vaage over den forsvarlige Styrelse af den Kirke, fra hvilken de har sagt sig ganske løs, finder jeg, for at bruge et mildt Udtryk, ret meningsløst. — Jeg er ganske enig med Venstre i, at det ikke er tilstrækkeligt, at der er eet Menighedsraadsmedlem i den snævre Bestyrelse for de mindre Kirker, og derfor er jeg gaaet med til, at der skal være to. Man kan sige, at det Ændringsforslag er stillet for at svække den Indflydelse, jeg har ønsket, at Sogneraadsmedlemmet skulde have, men det har ikke været min Mening, at han skulde sidde inde med nogen egentlig Magt. Det har kun været min Mening, at han skulde have Lejlighed til at henstille og derefter gøre sin Stemme gældende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kirkeværgen og Kassereren beklager jeg, at jeg i Udvalget staar ganske alene med min Opfattelse. Der staar i Lovforslaget, at Kirkebestyrelsen skal føre Tilsynet med Kirken og med Kirkeværgens Forretningsførelse, og jeg er en principiel Modstander af, at den, der skal kontrolleres, samtidig er med at kontrollere. Det er et fejlagtigt Princip. Det kan godt være, at det, saaledes som de øvrige Udvalgsmedlemmer mener, ikke kan faa væsentlig praktisk Betydning, men man kan tænke sig Tilfælde, da det faar praktisk Betydning, og saa er det grumme uheldigt.

Det kan kun glæde mig, at man er gaaet med til at indrømme tunghøre en Særstilling med Hensyn til Siddepladser. Jeg kan absolut ikke forstaa, at Udvalgets ærede Ordfører (Povlsen) kan sige, det er overflødig. Der er ganske vist mange Kirkegængere, der netop ønsker at være i en vis Afstand fra Præsten, naar han taler, men det er ikke ligegyldigt for tunghøre, om de sidder nær ved ham eller ikke; derimod er det ganske ligegyldigt for svægelige i Ordets egentlige Forstand, hvor nær de er Præsten, naar de blot kommer til at sidde ned. For mig har det været magtpaalig-

gende, at der sørges for, at tunghøre ikke blot faar Siddeplads, men ogsaa for, at de faar Plads i en saadan Afstand fra Præsten, at de kan høre ham og følge med, naar han præker.

Kristiansen: Jeg havde ønsket at stille Ændringsforslag vedrørende Revisionen af Kirkernes Regnskab. Nu er Forholdet det, at Menighedsraadet, der for de selvejende Kirker danner Kirkestyrelsen, afgiver Regnskabet i urevideret Stand til Stiftsøvrigheden, der lader det revidere, hvorefter Decision finder Sted. Men det viser sig Gang paa Gang, at denne Revision paa en hel Del ganske uvæsentlige Punkter gør Ophævelser, som er Kirkestyrelsen til megen Gene. Naar Styrelsen for en Landsbykirke Aar efter Aar faar Kirkens Regnskaber, der kun omfatter smaa Beløb og faa Poster, tilbagesendt med en hel Del Antegnelser over endog de ubetydeligste Ting, er det forstaaeligt, at Styrelsen taber Lysten til Samarbejde med de kirkelige Myndigheder.

Jeg skal nævne et Par Eksempler blandt mange. En Kirke har f. Eks. ved private Midler faaet indlagt elektrisk Lys. Strømmen leveres gratis. Nu sker der i Aarets Løb naturligvis en Del Skade paa de elektriske Lamper, saaledes at der bliver Reparationsudgifter vedrørende disse. For den Kirkes Vedkommende, jeg tænker paa, har der hertil maattet afholdes en Udgift af 4 Kr. 25 Øre. I de gældende Bestemmelser er der ikke Hjemmel for at opføre dette Beløb paa Kirkens Regnskab. Derimod er der normeret et Beløb paa 12 Kr. til Alterlys. Dette Beløb bliver altsaa nu, da der er indlagt elektrisk Lys, disponibelt, og saa mente Kirkens Bestyrelse, at den deraf kunde tage de 4 Kr. 25 Øre. Men Stiftsøvrigheden giver en lang Revisionsantegnelse herom, det kan aldeles ikke faa Lov til at passere, og Kirkens Bestyrelse spørger saa, hvorfra den skal skaffe sig Midler til Vedligeholdelse af de elektriske Lamper og Ledninger. Naar Udgiften til Belysning er taget af Kirkens Midler, saa længe Belysningen frembragtes ved Voksllys, er det dog vel ikke urimeligt, at Kirken ogsaa bekoster, ikke selve Belysningen — thi den er her gratis —, men Belysningsmidlernes Vedligeholdelse, efter at man har indført det moderne Lys, og naar der i øvrigt er tilstrækkelige Midler dertil. Selvfølgelig bør der vaages over, at Kirkens Midler ikke ødes, men det er dog vistnok lidt udenfor det rimelige, naar man